

UUT' T OLDE VODDEN

In ut begin van disse eeuw,
Dee tied veur de moblesaasie
Hek hier nog wel mense ekend,
Nee, 'kvetel gin lolvekaasie,
Dee elke donderdag destieds
Dan noa de stad hen gingen,
Een korf vol botter an d'nekke
Der dóor wat méer veur vingen.
Want de Zutphense bottermark
Dee vonnen ze neet zo gek,
tWas tr vake taamluk priëzug,
Dee bottermark was ech in trek.

tWas oew toch een inspanning
Ze de botter te vekopen
Want veur zee dran toë waarn
Mosn z'eers zon twee uur lopen!

Noa'npaar uur in de stad
Dezelfde weg ok nog terugge,
Meestied ok weer beláán,
Kregen zo doond'nkromme rugge.

Enkle mense waarn hups zuunug,
Neet dak ze dat goa vewieten!
Ze woln dan op dee lange weg
Eur schoëne neet veslieten.
Ze had'n klompe en dr onder
Spiekerden ze stukskus leer,
Zó gingen dee vól langer met!
Met schoëne buj wel meer héér!

De klompe dus an de vuúte,
En ze hadden dee klompe dan
An tut vlak veur Zutphen
Dan deen ze eur schoëne an!
Want ummers toch in zon stad,
(Zoln zich dr blind op staarn)
Konnen de mense anders denken
Dat zee nog achterluk waarn!

Nòatuurlijk wazzen dr wel boern
Dee met peerd en karre gingen
Moor met zo éne met vaarn
Schept moor verplichtingen!
Dat zoln ze leever neet doon,
zWaarn neet graag afhankeluk,
Woln zich zelf redden ast kon,
Veur gunste neet ontvankeluk.

Iej zagn toe ok al wel 'nfietse
Moor door waarn zee op tegen,
tGing te hád zon iëzren ding
Woorj moor onglukn met kregen!
Want't is altied al zo ewes
In nieje dinge zee wie gevoor,

Vól mense waarn dr ok altied
Dee heeln zich bie't olde moor.
Toë hier tramreels wodn eleg
Spölden'trop mense dan ok op,
Zeiën: "tWod héél gevoorluk
hier"
En zatten door met int slop!
Zo as noew ok dee kernenergie
Deur somgen wod verafschuwd,
Das'nvrij normaal veschiënsel
Ze zek dat'tnò'ntied wel luwt.
As z'nòa achtien joor opletten
An't andre ende van onz'eerd
In'ncentrale"nscheurke ontdekt.
Wod dat hiër breed uut emetten
Kond edoane; en ons beleerd
Dat dee "dinge" noa'ntied lekt!
Veur dertug joor waarw bange
Veur "aardstrálen" zo ze zèen,
Dee kwamn van zoiets as
uraniüm
Dat hier in de grond zol wèen.
Iederéne dee'tkon betalen
Had "nkisjen" onder tbedde
stoan,
Doorin wikkeldreúje; allich nep,
Dat mos de straling tegen goan.

Dr bunt zo vólle dingstugheden
Dee veur mense brengt gevoor,
En dat wet iederéne ok wel
Moor toch nemme wiej dat moor!
In de fabriek en op ut land,
Met de trein of vliegmachien,
Oaveral gebeurt tr wel us wat,
Een ongeluk kôj neet veur-zien.
Kiek ok us effen de auto
Ent vekeer van teguswoordug,
Door valt wat een doojen met,

Een antal dat ter neet um lug!
Wiej wet dat ut gevoorluk is
Toch kump iederéne op de weg,
De auto wille wiej neet mis'n
Hoowelle groot gevoor met breg.
Zo zei dr mien kots nog éne
Datte gin kôlenmiën kon zéene!
Lévensgevoorluk ast dóor was!
In dee miënen was ut te bont,
Behalve wel grote ongelukken
Wast ut tr ok nog ongezond!
Wat wie van kerncentralus heurt,
Dóors in vegliek weinug gebeurd.

Moor trugge noa de botter
Dee noa de bottermark mos,
As ze dee door goed vekoggen
Vedeenen ze moor mooi de kos.
Dat ging neet altied èven vlot
Ut gaf eur ok wel us wat las
Umdat koopluuk noa ut préüven
Zeiën dat ut "wagensmeer" was!
Want enkle, veral grote koopluuk
Stok'n in de botter een pinne
Lekten door dan met d'tonge an
Had'n dan in'nkoop gin zinne.

Noew kôj zegn: "Botter is bot'r"
Moor dat is dan toch 'npaskwil,
Hoë ut botter-káánen is edoan
Maakte veur de smaak veschil.
tBotter káánen was dõrm'nkuns,
Wee tneet goed dee was'nkluns!
Ut stok ollemòòle hups nauw,
En de vrouwluu warn as'n pauw
As eur botter, lekker en gedégen
Op de markt an top was estégen,
Zee dr'nhoge pries veur kregen!
OME JEHAN